

Nr 4.

Aukom till riksdagens kansli den 13 februari 1920 kl. 4 e. m.

Första kammarens andra tillfälliga utskotts utlåtande nr 4, i anledning av väckt motion om åvägabringande av utredning och förslag rörande en mer rationell och givande skötsel av fisket i Sveriges insjöar och östra skärgård.

I en inom första kammaren väckt och till dess andra tillfälliga utskott hänvisad motion, nr 37, har herr *Boberg* föreslagit, att riksdagen ville ingå till Kungl. Maj:t med begäran, det täcktes Kungl. Maj:t att genom verkligt sakkunniga på fiskerinäringens område låta utreda och framlägga förslag om en mer rationell och givande skötsel av fisket i våra insjöar och vår östra skärgård.

Motionen.

Beträffande motiveringen till denna hemställan får utskottet hänvisa till motionen.

Utskottet delar till fullo motionärens syfte och hyser den meningen, att det är en angelägenhet av stor betydelse för vårt land, att dess fiske vårdas och förkovras. Här finns utan tvivel ett stort och viktigt arbetsfält, där det bör tillkomma staten att genom sina organ utföra det grundläggande arbetet.

Utskottet.

Emellertid anser sig utskottet dock ej kunna förorda bifall till motionen.

Å ena sidan synes motionären hava tänkt sig, att en bättre fiskevård skulle kunna vinnas genom restriktiva åtgärder på lagstiftningens väg. Det må då erinras därom, att det enligt gällande fiskeristadga

finns möjlighet för länsstyrelserna att inom respektive län utfärda förordningar, exempelvis om fisketidens begränsning, fiskeredskapens beskaffenhet etc. till fiskets vård och rätta bedrivande. Fiskeristadgan innehåller utförliga bestämmelser angående sättet för dylika förordningars tillkomst; bland annat är det sörjt för, att hithörande ärenden skola bli föremål för ett sakkunnigt bedömande.

Länsstyrelserna hava också i stor utsträckning gjort bruk av sin befogenhet i detta hänseende, vilket torde framgå därav, att det för närvarande i landet finns över 250 dylika förordningar. Härmed vill utskottet dock ej hava sagt, att allt är bra som det är. Utskottet har givetvis ej haft möjlighet att bedöma den frågan. Men skulle det någonstades finnas någon brist i detta avseende, så kan den lätt nog avhjälpas genom framställning till vederbörande länsstyrelse av fiskerättsägare, landsting, hushållningssällskap eller vederbörande fiskeritjänsteman.

Å andra sidan torde fisket mångenstades kunna vårdas och upphjälpas genom mera positiva åtgärder, såsom fiskodling, fisikinplantering, förbättrande av lekplatser, ett mera rationellt bedrivet fiske m. m. Denna sida av fiskevården måste emellertid grundas på en ingående kännedom om fiskarnas levnadssätt och om de olika faktorer, som hava inverkan därpå. Denna kännedom lär ej kunna åvägbringas på annat sätt än genom planmässiga och grundliga undersökningar, framför allt av biologisk och hydrografisk art. Då fiskarnas levnadsförhållanden på olika trakter kunna vara ganska olikartade, kunna här åsyftade åtgärder i olika sjöar bli väsentligt olika. Man får därför väl akta sig för att i detta avseende hemfalla åt generaliseringar.

Det synes utskottet uppenbart, att här ifrågavarande forskningsarbeten ej lämpligen kunna utföras genom den av motionären föreslagna utredningen. För att på detta område vinna en verklig förbättring i de nuvarande förhållandena torde dessa arbeten böra anförtras åt en från statens sida ordnad undersöknings- och försöksverksamhet på fiskets område. Av Kungl. Maj:t utsedda sakkunniga för utredning om ändrad organisation av lantbruksstyrelsen m. m., vilka även ha i uppdrag att utreda och avgiva förslag till fiskeriförsöksanstalt m. m., äro nu också sysselsatta med uppgörande av förslag i nu förevarande avseende. Enligt senaste berättelse om vad i rikets styrelse sig tilldragit hava de sakkunniga under år 1919 utarbetat men ej slutjusterat betänkande rörande dels omorganisation av ej mindre statens lokala fiskeriadministration än även fiskeriadministrationen inom länen dels ock

ordnandet av fiskeriundervisningen inom landet samt vidare uppgjort preliminärt förslag till betänkande rörande undersöknings- och försöksverksamheten å fiskets område.

Enligt vad utskottet vidare under hand inhämtat, torde de sakkunnigas arbete snart vara avslutat. Då man således kan förvänta, att förslag av betydande räckvidd och i motionens syfte inom kort komma att framläggas, synes det utskottet ej finnas anledning att föreslå ytterligare åtgärder för samma ändamål.

På grund av det anförda får utskottet hemställa,

att förevarande motion icke måtte till någon första kammarens åtgärd föranleda.

Stockholm den 13 februari 1920.

På utskottets vägnar:

OSKAR NYLANDER.

Närvarande: herrar Nylander, S. O., Larsson, J. T., Andersson, K. A., Norling, N. S., Johansson i Löfholmen*), Almkvist, N. J. F. *) och Steinholtz, U. B.

*) Ej närvarande vid justeringen.

Reservation: av herr *Nylander, S. O.*
